

*Київ — місто
нашої гордості!*

Головні завдання для мера та його команди в Київраді

*Команда, за яку
не соромно!*

«Ми всі любимо Київ. Ми живемо в одному з найстаріших та найкрасивіших міст Європи, що має давню історію, багату культуру та унікальну архітектуру. Ми посправжньому горді від того, що називаємось киянами.

Єдине, чим ми не можемо пишатись — це столична влада. Та, яка перетворює місто-парк на кам'яні джунглі, вирубуючи парки та сквери, позбавляючи наших дітей залишків свіжого повітря. Влада, що дозволяє будувати хмарочоси поруч з Лаврою та древньою Софією і розпродас за безцінь столичні землі своїм «придворним». Влада, що викреслює людей з черги на соціальне житло, щоб її скоротити, а тим, хто лишився, роздає жалюгідні подачки у вигляді однокімнатних квартирок на околицях. Влада, яка змушує нас платити шалені гроші за «повітря», тому що те, що в нас називається «комунальними послугами» - це просто знущання над киянами. Влада, що купує евакуатори та викрадає з узбіччя приватні машини замість того, щоб збудувати паркування.

Нам соромно за таку владу. Ми хочемо позбавитись її. І зараз маємо для цього реальний шанс. Київ та кияни заслуговують на те, щоб влада працювала для них, а не для власної вигоди. Столиця України заслуговує влади, за яку не соромно. Влади, яка зробить Київ справді європейським містом, з європейськими стандартами життя. Щоб ми могли пишатись не лише багатю історією своєї столиці, а й її прекрасним «сьогодні» та світлим «завтра».

Я та моя команда — виборчий блок Миколи Катеринчука, що йде до Київграді — знаємо, як захистити від забудови історичний центр Києва та зберегти його унікальну архітектуру для майбутніх поколінь. Як зберегти кожне дерево, кожен парк та сквер і повернути Києву славу міста-парку. Як зробити комунальні послуги справді якісними та скоротити ваші витрати на них. Як зробити житло доступним для більшості киян. Як позбутися вічних київських заторів та збудувати якісні дороги, які не потрібно буде ремонтувати щовесни.

Врешті-решт, ми точно знаємо, як заставити владу відповідати перед киянами за свої дії або бездіяльність. Про все це ви прочитаєте в цій брошурі. А також дізнаєтесь про те, хто входить у мою команду. З ким я збираюсь працювати у київській владі та втілювати в життя головну мрію всіх киян — жити у комфортному європейському місті та справді пишатися ним. І мати владу, за яку не соромно!»

Микола Катеринчук,
кандидат на посаду Київського міського голови

I. Створення стратегії розвитку Києва

Для кожної людини важливо, де і як вона живе. Ми обираємо, де нам зручніше жити, де вигідніше працювати і будувати бізнес, де комфортніше відпочивати та проводити вільний час. І бажано, щоб це було одне й те саме місто.

Забезпечити місту привабливість з усіх точок зору може лише чітка та продумана стратегія його розвитку. Вона допоможе визначити, які напрямки розвитку принесуть місту і людям, котрі в ньому живуть, найбільше грошей і слави, комфорту та можливостей для самореалізації.

На жаль, Київ, як і більшість міст України вже понад 20 років живе та зростає без стратегії. Кожна нова влада говорить одне й те саме: киянам потрібні нові дороги, недороге житло, необхідно зберегти парки та сквери, історичні та культурні пам'ятки, залучити інвестиції та зробити Київ справжньою столицею з європейським рівнем життя. Але все це лишається тільки словами. Розрізнені концепції розвитку різних сфер життя міста не мали єдиної мети, визначених шляхів та інструментів реалізації. Тому або взагалі не були втілені в життя, або не дали бажаного результату.

Одним з найважливіших аспектів стратегії розвитку міста є його забудова.

Ще у 2005 році було затверджено Правила забудови Києва, в яких є безліч правильних пунктів: про те, що інвестор, зводячи дім, має подбати про достатню кількість паркувальних місць у будинку або поруч з ним, і про те, що при реконструкції та будівництві автодоріг потрібно будувати також доріжки для велосипедистів та інвалідів на візках. Але все це існує лише на папері.

Для стабільного та сталого розвитку Києва і вирішення його основних проблем потрібні нові управлінські підходи, чітка і обґрунтована стратегія розвитку та ефективні механізми її реалізації. Лише маючи стратегічний план розвитку, який визначить орієнтири в усіх сферах життя міста, ми зможемо поступово спільними зусиллями перетворити Київ на комфортне та привабливе середовище для життя.

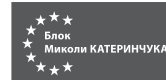
ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДОСВІД

Основні принципи, на яких ґрунтують свою стратегію великі та малі міста Європи, викладені в Хартії європейських міст зі сталого розвитку (1994 р.). У цьому документі сказано, що сталий розвиток — це поєднання стабільної економіки, здорової екології та принципів соціальної справедливості.

При плануванні житлових районів головними є комфорт людей та багатофункціональність: люди мають жити, працювати й відпочивати в одному районі, уни-

каючи зайвих пересувань містом. Визначено навіть такі деталі, як певна кількість супермаркетів, лікарень, шкіл і дитсадків, необхідних для кожного району. Саме цідрибниці роблять європейські міста комфортними для життя.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Створити чітку Стратегію розвитку Києва на основі детального аналізу основних проблем міста.
2. Визначити конкретні шляхи та механізми реалізації стратегії. Проводити проміжний аналіз ефективності її виконання та коригувати Стратегію відповідно до нових умов.
3. Оновити Генплан розвитку Києва до 2020 року. Обмежити забудову зелених та історичних зон, визначити правила забудови територій з урахуванням ландшафту.
4. Зобов'язати місцеві органи влади оприлюднювати інформацію про проекти забудови міських районів на найближчий рік. Розміщувати її на офіційному веб-сайті міської адміністрації, в газеті «Хрещатик», на інформаційних дошках у приміщеннях районних рад і в усіх районах Києва (не менше 10 по всьому місту). Оновлювати цю інформацію не рідше 1 разу на 3 місяці.
5. Реформувати Архітектурно-містобудівну раду Києва, зробити її незалежною від чиновників Міської ради.
6. Створити Київську містобудівну асоціацію, до якої увійдуть мешканці різних районів столиці, представники комітетів. Асоціація виконуватиме функції дорадчого та контролюючого органу у сфері забудови міських районів.

II. Створення сучасної дорожньо-транспортної мережі

Кількість автомобілів, які щодня курсують Києвом, невпинно зростає. Інтенсивність руху через мости майже втричі перевищує їхню пропускну здатність. Транспортні потоки збільшуються, а дороги лишаються ті самі. Звідси — нескінченні київські пробки на підвищена небезпека аварій.

Щовесни ми бачимо одну й ту саму картину: дороги нашвидкуруч ремонтуються, а вже за кілька тижнів вони знову виглядають так, ніби ремонту не було вже багато років. Напевне, комусь дуже вигідно кожен рік «закопувати в землю» мільйони гривень з міського бюджету, мимохідь лишаючи щось у власній кишені.

Натомість один якісний капітальний ремонт як мінімум на 7 років забезпечить киянам хороші дороги. Разом із впровадженням сучасної системи управління міським громадським транспортом це допоможе позбутися заторів.

Сьогодні столичний громадський транспорт не витримує конкуренції з маршрутками. Надмірна кількість мікроавтобусів перевантажує дороги, але не вирішує проблему перевезення пасажирів. А дістатись додому після 12-ї години ночі можна хіба що на таксі — метро зачिनено, а дочекатись маршрутку годі й сподіватися.

Найбільш масовий для столиці вид громадського транспорту — метрополітен — має свої проблеми: через високу насиченість ґрунту підземними водами на окремих ділянках час від часу відбувається просідання; старі вагони, що вичерпали термін експлуатації, не завжди вчасно замінюють на нові. А будівництво нових станцій гальмується не лише через брак коштів, а й через чиновницьку недбалість.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

В останні 10—15 років у містах Європи цілеспрямовано зменшують кількість приватного автотранспорту на дорогах. Так, у Відні ще 1993 року затверджено принципово нову схему розвитку міського транспорту. Завдяки її реалізації вже в 2010 році доля громадського транспорту в місті збільшилася з 37 до 45%, а кількість приватних авто, відповідно, зменшилася з 37 до 35%. Це дозволить розвантажити переповнені вулиці та вдвічі знизити рівень вмісту CO₂ у повітрі.

Продуманість маршрутів громадського транспорту та розвинена мережа паркувань на під'їзді до них дозволяють мешканцям європейських міст відмовитись від власних авто на користь автобусів і тролейбусів. Лінії громадського транспорту досягають найвіддаленіших районів, а інтервал руху постійно зменшується.

Поки те, що на дороги Берліну щодня виїжджають близько 5 млн. машин, потрапити в пробку тут практично неможливо. За обстановкою на дорогах німецької столиці стежить спеціальний центр управління рухом за допомогою інтерактивної карти міста та стень камер, встановлених по всій площі мегаполіса.

Крім того, в Європі постійно ведеться пропаганда користі піших прогулянок і використання велосипедів. Звичним атрибутом європейських міст стали велосипедні паркування та спеціальні доріжки. Так, у тому самому Відні 1993 року було лише 3 % велосипедистів, а вже через два роки їхня кількість збільшилася вдвічі.

Головні завдання для мера та його команди Київраді

1. Оновити Концепцію розвитку дорожньої мережі Києва відповідно до реалій сьогодення і потреб городян та розпочати її практичну реалізацію.
2. Оголосити конкурс проектів з будівництва і реконструкції доріг та розв'язок на найбільш завантажених напрямках руху транспорту.
3. Зробити максимально прозорою процедуру проведення тендерів на будівництво доріг за проектами—переможцями конкурсу. Запровадити систему жорстких зобов'язань з боку будівельників щодо якості та терміну виконання робіт.
4. Створити Комплексну програму розвитку мережі громадського транспорту Києва, що включатиме сучасну систему управління ним. Винести програму на все-народне обговорення та врахувати побажання городян щодо нових маршрутів, напрямків та інтервалів руху.

5. Подовжити час роботи метрополітену та іншого громадського транспорту до 2-ї години ночі та зменшити інтервал руху поїздів метрополітену з 3-х хвилин до 30 секунд, як зараз у години пік.

III. Нове житло за доступними цінами

Ціни на житло в Києві за останні роки зросли в кілька разів. Розмови про необґрунтованість такого зростання ведуться постійно. Однак ніхто не пояснює, що потрібно зробити, аби житло стало доступнішим.

Абсолютна більшість киян не має можливості купити квартиру, оскільки вартість квадратного метру житла навіть економ-класу сягає майже \$2000. Близько 128 тисяч киян стоять у черзі на соціальне житло. Влада столиці пообіцяла цього року надати квартири 1500 родинам черговиків. Ще 775 квартир буде отримано від забудовників у якості так званого «житлового збору». Отже, за рік черга скоротиться на 2275 чоловік. Такими темпами надати соціальне житло усім, хто цього потребує, можна буде через 90 років (за умови, що черга не буде рости).

Тим часом, є простий спосіб забезпечити житлом соціально незахищених громадян, що не мають змоги купити його за ринковими цінами. Для цього необхідно створити комунальну компанію, яка на замовлення міської влади будуватиме житло економ-класу — одно-, дво- та трикімнатні квартири площею від 32 до 65 кв. м. Вони коштуватимуть від \$1000 до \$1300 за кв. м (це реальна вартість для житла подібного класу, відповідно до цін, які склалися сьогодні на будівельному ринку).

В той же час, цінова політика має бути виваженою, щоб не призвести до демпінгу. Цього дозволить уникнути механізм розподілу такого житла. У першу чергу воно буде надаватись тим, хто стоїть у черзі, та громадянам, що мають право на пільги (інваліди, ветерани війни та учасники бойових дій, чорнобильці та бюджетники — лікарі, вчителі тощо). Кожна категорія громадян матиме свій відсоток пільги — від 50 до 100%. При цьому пільги поширюватимуться лише на житлову площу з розрахунку 13,65 кв. м на одну людину (це затверджена державна норма), а надлишок буде сплачуватись по повній вартості протягом кількох років.

Таким чином, житлова проблема буде вирішена за рахунок поєднання бюджетного фінансування та залучення коштів громадян. Ця стратегія дозволить щороку зменшувати чергу на отримання соціального житла на 40 тисяч жителів Києва і повністю вирішити проблему протягом 5-6 років.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

У країнах Європи земля під будівництво житла для широких верств населення надається безоплатно або за невелику плату. Крім того, існують жорсткі стандарти якості житла, що будується.

Особливу увагу приділяють саме будинкам для малозабезпечених громадян. Існують окремі програми не тільки побудови, а й реконструкції житла для людей з середнім та малим достатком. Влада намагається довести стандарти цих помешкань до загальноприйнятих у Європі, аби малозабезпечені громадяни не відчували себе людьми другого сорту.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Переглянути механізм виділення земельних ділянок під соціальне житло. Надавати їх безоплатно або за невелику плату. Після закінчення будівництва прибудинкова територія переходить у власність мешканців будинку, які зможуть розпоряджатись нею на власний розсуд.
2. Оголосити мораторій з видачі дозволів на будівництво в центрі Києва на 2 роки.
3. Створити комунальну будівельну компанію, що зводитиме житло економ-класу на замовлення міської влади.
4. Затвердити на рівні закону перелік пільгових категорій киян, що мають право на отримання соціального житла.
5. Розробити та впровадити цільову муніципальну програму соціальної допомоги членам міської громади на придбання житла. Направляти на її реалізацію не менше 10% загальних видатків міського бюджету (зокрема, кошти від продажу та оренди землі).

IV. Реформа комунального господарства та енергозбереження

Якість послуг нашого ЖКГ не витримує ніякої критики. Терміни експлуатації майже 80% комунікацій давно перевищені. Стан інфраструктури не відповідає жодним технічним вимогам і напряму впливає на якість послуг. Навіть якщо котельня працює на повну потужність та нагріває воду майже до температури кипіння — по дорозі до наших осель більша частина тепла просто «губиться». З кожної гривні, яку кияни сьогодні сплачують за теплопостачання, 30 копійок іде на обігрів повітря.

Зробити ЖКГ ефективним можуть енергозберігаючі технології. Для їх впровадження потрібно не набагато більше капіталовкладень, ніж на щорічні ремонти застарілого обладнання. Невмілий менеджмент і відсутність персональної відповідальності керівників комунальних підприємств є чи не більшою проблемою, ніж недостатнє фінансування.

Перш за все необхідно провести детальний аудит усіх комунальних підприємств та виявити «вузькі місця», які спричиняють енерговтрати. А далі перебудувати систему та впровадити нові оптимальні схеми постачання комунальних послуг. Наприклад, у густо заселених районах доречно будувати одну котельню на кілька будинків, а там, де будівлі стоять далеко одна від одної, вигідніше влаштувати автономне опалення для кожної з них. Крім того, сьогодні існують технології, що дозволяють замінювати комунікації, не припиняючи постачання послуг населенню.

Експеримент, проведений у Тернополі, доводить, що все це цілком реально і приносить відчутні результати. Так, у районі з 82 будинків було впроваджено нову схему теплопостачання та збудовано нову котельню. В результаті споживання газу скоротилося з 60 до 24 тис. кубометрів, тобто майже втричі.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

У Європі надання житлово-комунальних послуг є таким же бізнесом, як інші. Причому доволі прибутковим. Найчастіше у європейських містах працює одне велике комунальне підприємство, в якому більше половини капіталу належить муніципалітету, а решта — приватним компаніям чи особам. Це підприємство, як правило, надає цілий комплекс послуг з енерго-, газо-, тепло- та водопостачання. Поряд з ним працює кілька приватних компаній. Ніякі ЖЕКи, звісно, не є посередниками між підприємством, що надає послугу, та мешканцями будинків. Крім того, в містах Європи підприємства, що виробляють енергію, частіше за все відокремлені від компаній, які безпосередньо надають послуги населенню.

Споживач може обирати та укладати договір з тим, з ким йому вигідніше. Підписуючи індивідуальну угоду з постачальником тепла, води чи електрики, людина точно знає тарифи і знає, хто і чим відповідає за якість наданих послуг. Конкуренція змушує компанії боротися за клієнта за допомогою нижчих цін та вищої якості.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Забезпечити створення у сфері ЖКГ здорової конкуренції, яка зробить неможливим диктат монополістів.
2. Провести детальний аудит усіх комунальних підприємств.
3. На основі результатів аудиту розробити Програму реформування і перебудовування схем постачання послуг та розпочати її практичну реалізацію.
4. Запровадити систему пільг для комунальних підприємств, що впроваджують енергозберігаючі технології.

V. Охорона історичного центру

У Києві, як і в багатьох древніх містах Європи, історичні та архітектурні пам'ятки знаходяться переважно в центрі міста, де сьогодні вирує сучасне життя та ведеться будівництво. Тому найголовніше і водночас найскладніше — розвивати міське середовище, не завдаючи шкоди історичній та культурній спадщині.

Окремі пам'ятки культури, що залишились у центрі Києва, звісно, захищені законом. Але, по-перше, закон у нас часто не виконується, а по-друге, поряд з пам'ятками історії будь-хто може купити земельну ділянку і збудувати або зруйнувати на ній будь-що.

Все це стає можливим тому, що **в Києві взагалі немає історичних зон, у яких обмежено будівництво**. Існують лише суто технічні настанови щодо максимально можливої висоти новобудов, які зводять поруч з пам'ятками архітектури, та обов'язкова вимога щодо створення історико-містобудівного обґрунтування — науково-проектного документа, у якому мають бути враховані вимоги, а також умови збереження пам'яток культурної й історичної спадщини та традиційного характеру середовища. Але створити такий документ — ще не значить його виконати.

Крім того, розташування в самому центрі Києва будівель Верховної Ради, Кабінету Міністрів та інших державних установ перевантажує прилеглі вулиці службовим транспортом.

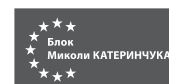
А через проїзд кортежів з високими чиновниками дороги часто перебиваються, через що виникають величезні затори.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

Основними документами, що регулюють захист європейських історичних пам'яток, є Конвенція про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини, а також Європейська хартія про архітектурну спадщину. В Європі ці об'єкти зберігають не кожен окремо, а разом із прилеглими територіями. Наприклад, у Німеччині архітектурною пам'яткою вважають цілу вулицю, квартал чи площу, на яких розташована будь-яка пам'ятка.

Будівлі історичного центру Будапешта, які мають велику архітектурну цінність, поступово переходять до рук приватних власників, у яких часто немає грошей на їх ремонт і реставрацію. Міська влада дає цим людям необхідні кошти: половину — у якості безповоротної допомоги, а половину — як безвідсотковий кредит терміном на три-п'ять років. Кошти, які повертають, відкладають у спеціальний фонд і використовують на подальші виплати. За рахунок повернення кредитів ресурси щорічно зростають.

При відновленні та реставрації історичних пам'яток у Європі керуються положеннями Ризької хартії про автентичність та історичну реконструкцію культурної спадщини: вона говорить, що втручання в їхню оригінальність і самобутність має бути мінімальним.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Встановити чіткі межі охоронюваних зон в історичному центрі та ініціювати присвоєння цим територіям особливого статусу культурної спадщини ЮНЕСКО.
2. Заборонити в Законі про столицю будівництво в історичному центрі Києва без спеціального дозволу та обмежити висоту новобудов.
3. Розробити проект будівництва ділового центру поза межами історичних зон Києва та розпочати реалізацію цього проекту. Передбачити в ньому створення необхідної транспортної та комунальної інфраструктури.
4. Поширити практику проведення громадських експертиз із питань забудови в центральній частині міста.
5. Впровадити практику затвердження Архітектурною радою стилістики кожної новобудови, яка має відповідати загальній архітектурі історичного центру.
6. Перемістити всі державні установи за межі історичного центру та зробити цю зону пішохідною.

VI. ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ

Київ сьогодні знаходиться практично на межі екологічної катастрофи. Третина каналізаційних мереж міста перебуває в аварійному стані. В Києві працює всього одна станція аерації, можливостей якої не вистачає для потреб великого міста, але і вона знаходиться у критичному стані. Все більш загрозливою стає ситуація з утилізацією сміття та твердих відходів. Хаотичне будівництво руйнує природний екологічний баланс і створює ризики зсувів земельних пластів та підтоплень.

З кожним роком в столиці України погіршується якість екологічного середовища, води та повітря, скорочується зелена зона міста. Відсутність чітко визначених правил забудови на території Києва дозволяє вирубувати парки та сквери і влаштувати на їх місці будівельні майданчики. Необхідно негайно покласти цьому край та ввести жорстку відповідальність за знищення зелених зон Києва та завдання шкоди екології міста.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

Одними з ключових принципів європейської містобудівної ідеології є збереження навколишнього природного середовища та органічне поєднання міських споруд

із зеленими зонами і ландшафтом місцевості. В кожному місті є природні та історичні зони, забудова в яких обмежена.

У Хартії «Міста Європи на шляху до сталого розвитку» (Ольборзька Хартія) записано наступне: «Ми, великі та малі міста Європи, розуміємо, що ресурси природи – атмосфера, ґрунт, вода та ліси — стали фактором, що обмежує економічний розвиток наших міст. Тому ми повинні інвестувати в цю сферу». Інвестування в екологію, згідно Ольборзької Хартії, означає:

- Вкладення коштів у збереження природних ресурсів, таких як ґрунтові води, ґрунт, місця проживання рідкісних біологічних видів.
- Сприяння росту природного капіталу за рахунок скорочення рівня його експлуатації.
- Інвестиції у зменшення навантаження на запаси природного капіталу за рахунок розширення «культивованої природи» (зокрема, влаштування парків та скверів у межах міст для зменшення навантаження на природні ліси).
- Підвищення кінцевої ефективності використання природних ресурсів (наприклад, впровадження екологічно безпечного міського транспорту).

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Впровадити дієві механізми економічного стимулювання природоохоронної діяльності. Це, зокрема передбачено у проекті Податкового кодексу Миколи Катеринчука, який подано на розгляд Верховної Ради України.
2. Чітко визначити межі об'єктів природно-заповідних зон, прибережних захисних смуг, земель водного фонду, заборонити їх виділення під забудову.
3. Створити в Києві сучасну систему збору, утилізації та переробки сміття і твердих відходів. Всі заводи з переробки сміття винести в Чорнобильську зону.
4. Провести реконструкцію та модернізацію каналізаційних мереж, станції аерації в Бортничках, побудувати ще одну міську станцію аерації.
5. Зобов'язати забудовників, що проводять вирубування зелених насаджень під час будівництва, висаджувати 100 нових дерев замість одного зрубаного. Додати введення кримінальної відповідальності за незаконну вирубку дерев.

VII. ПРОЗОРА ЗЕМЕЛЬНА ПОЛІТИКА

Київська земля сьогодні безконтрольно розпродається, нахабно розграбовується. Ще рік і продавати буде нічого. Грубо порушуються законодавчі норми земельних відносин, ігноруються права киян, об'єктивні інтереси розвитку міста. Бюджет міста не отримує мільярди гривень, що потрапляють до кишеней корумпованих чиновників та земельних спекулянтів.

Відповідно до законодавства земля в Україні може належати державі, територіальній громаді або приватним особам і організаціям. Закон вимагає чітко розділити державні та комунальні землі. Але нинішня київська влада не поспішає це робити. Маючи можливість розпоряджатися земельним ресурсом в межах Києва, столичні чиновники часто продають землю, що належить не місту, а державі. Оприлюднення інформації про особливий державний статус певних земель дозволить захистити їх від продажу та забудови.

До останнього часу земля під більшістю приватизованих будівель лишається неприватизованою. Підприємства не поспішають викупляти землю і сплачують місту орендну плату, значно нижчу за ринкові ставки. Бюджет недоотримує коштів і... інвестицій. Бо інвестори хочуть купувати не лише приміщення, а й землю під ними, щоб у майбутньому не хочуть залежати від примх міської влади.

Оскільки закон ніяк не обмежує дії приватних власників землі, громадяни вважають, що можуть робити на своїй території все, що забажають. Однак **в жодному місті Європи земля не продається просто як шматок площі, на якому власник може робити все, що йому заманеться.** У нас це, на жаль, звичайна практика.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

Володіння землею в європейському місті — це досить дороге задоволення та чималий клопіт. По-перше, за свої ділянки власникам доводиться платити великі податки. По-друге, разом із землею її господар отримує ще й купу зобов'язань перед громадою. Щоб придбати шматок землі в Європі, недостатньо мати гроші — потрібен конкретний проект того, що ти збираєшся там будувати. Якщо цей проект не вписується в загальноміську концепцію або ландшафт місцевості, потенційному покупцеві можуть відмовити в дозволі на будівництво, та й саму землю навряд чи продадуть.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Заборонити продаж землі центрі Києва на 2 роки.
2. Провести спеціальний аудит земельних ресурсів столиці та ретельну перевірку рішень столичної влади з земельних питань за останні 5 років.
3. Провести оцінку земельних ресурсів Києва, визначити обсяг цих ресурсів, що буде розподілятися на комерційних умовах, і обсяг міських земель, які безкоштовно надаватимуться мешканцям міста відповідно до норм Земельного кодексу. Визначити прозорий і справедливий порядок безкоштовного надання киянам земельних ділянок.

4. Встановити на законодавчому рівні механізм встановлення податку на землю та вартості оренди землі (передбачено Податковим Кодексом Катеринчука).
5. Продавати землю лише на відкритих аукціонах інвестпроектів. Зобов'язати покупців чітко виконувати затверджені проекти.
6. Розділити на всій території Києва державні та комунальні землі. Оприлюднити інформацію про це в газеті «Хрещатик» і на офіційному веб-сайті міськкадміністрації. Це допоможе громаді контролювати процес розпорядження столичними землями та вбереже від продажу паркові та історичні зони.
7. Зобов'язати місцеві органи влади публікувати на офіційному веб-сайті, в газеті «Хрещатик» та газетах районних рад інформацію про земельні ділянки, що виставляються на продаж. Відкриті торги мають проводитися не раніше ніж за два тижні після публікації такої інформації.

VIII. ЕФЕКТИВНА І СПРАВЕДЛИВА БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА

За останні роки бюджет столиці України збільшився в декілька раз. Але кияни цього майже не відчули. Бюджетні кошти розкрадаються, використовуються в приватних і комерційних інтересах. Бюджетна політика нинішньої міської влади будується на застарілих підходах і не працює на розвиток міста.

Докорінно змінити ситуацію допоможе новий Податковий кодекс Миколи Катеринчука, проект якого уже внесено до Верховної Ради. Ухвалення цього документу та введення його в дію сприятиме стимулю-

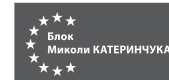
ванню наповнення місцевих бюджетів та спрямуванню бюджетних коштів на розвиток міської інфраструктури.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

У Європі фінансування місцевих органів самоврядування здійснюється за принципами, закріпленими у Європейській хартії місцевого самоврядування. Зокрема, там записано, що обсяг фінансових ресурсів, які має місцева влада, повинен відповідати обсягу покладених на неї повноважень. Частина цих коштів поповнюється за рахунок місцевих податків і зборів. Їх розмір місцева влада встановлює самостійно, але в межах законодавства країни.

Європейські стандарти в цій сфері передбачають повну децентралізацію бюджетної системи — громади міст, районів та окремих територій самостійно контролюють місцеві бюджети. Головна увага приділяється 100-відсотковому фінансуванню соціальних, гуманітарних, екологічних та містобудівних програм. Місцеві бюджетні програми постійно аналізуються та переглядаються на предмет відповідності потребам громади. За нецільове або неефективне використання бюджетних коштів передбачено жорстку персональну відповідальність. Крім того, бюджетна політика європейських міст у першу чергу орієнтована на залучення інвестицій.

Головні завдання для мера та його команди Київської

1. Впровадити новітні підходи до формування міського бюджету. Здійснити перехід до повноцінного середньострокового програмно-цільового планування.
2. Визначити критерії оцінки діяльності отримувачів бюджетних коштів, запровадити практику регулярних публічних звітів про їх використання.
3. Щорічно збільшувати соціальні видатки міського бюджету, зокрема цільову допомогу соціально незахищеним мешканцям Києва.
4. Проводити відкриті бюджетні слухання у місті та всіх його районах, чітко фіксувати цілі бюджетних програм та проектів.
5. Створити комунальне управління, що відповідатиме за розробку і реалізацію на конкурсній основі інвестиційних проектів.
6. Створити при Київській міській раді громадську Рахункову палату, яка контролюватиме процес надходження та витрачання коштів міського бюджету. Регулярно оприлюднювати висновки Рахункової палати на веб-сайті міської адміністрації, у газеті «Хрещатик» та інших ЗМІ.

ІХ. СТВОРЕННЯ ОРГАНІВ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ ТА КОНТРОЛЬ ВЛАДИ

У Законі України «Про місцеве самоврядування», прийнятому ще 1997 року, передбачена можливість створення органів самоорганізації населення (ОСН). Домові, вуличні та квартальні комітети створюються за ініціативою громадян. Вони мають право вирішувати питання ремонту приміщень загального користування, благоустрою прилеглих територій, інші комунальні та побутові питання. Міські та районні ради зобов'язані передавати їм частину своїх повноважень і надавати фінансування.

Проте практика створення ОСН у Києві поки що не стала масовою. Часом люди просто не знають про можливість створення органів самоорганізації або не знають, як скористатись цим правом. У той же час, безпосередня участь громадян в управлінні містом може, по-перше, покращити ситуацію в міському госпо-

дарстві, і по-друге — підвищити рівень довіри городян до рішень і дій міської влади. та дасть можливість контролювати її. Адже **рішення, ухвалені за активної участі мешканців міста, краще сприймаються громадою.**

Сьогодні ж міська влада повністю закрита від киян — ми не знаємо про її рішення, з нами не радяться стосовно найважливіших питань життя міста. Всі рішення приймаються авторитарно, а киян просто ставлять перед фактом. Більшість документів, які ухвалює

Київрада, в тому числі бюджет міста, мають гриф «для службового користування».

Комунальні ЗМІ повністю залежать від міської влади і публікують лише те, що вона диктує. Закритість місцевої влади створює підґрунтя для корупції та породжує величезну недовіру з боку городян. **Брак інформації робить практично неможливим контроль за діяльністю міської влади.** Ми не можемо оцінити ефективність міського управління або вплинути на рішення, з якими не згодні.

Зарадити цій ситуації могла б ефективна система контролю. Зокрема, в Україні на рівні Кабінету міністрів було ухвалено міжнародні стандарти оцінки ефективності міського управління ISO:9000. Однак більш-менш успішні спроби їх втілення були здійснені лише в кількох містах, зокрема в Комсомольську Полтавської області та Славутичі Київської області.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

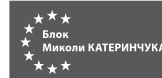
У різних країнах Європи існують свої форми самоорганізації населення, що забезпечують безпосередню участь громадян в управлінні своїм містом чи селищем. Так, у Швеції, діють так звані контактні комітети, через які мешканці керують експлуатацією будівель і беруть участь в утриманні своїх мікрорайонів. Причому Парламент країни заборонив делегувати місцевим громадам будь-які повноваження без виділення відповідного фінансування. А у Великій Британії виникла традиція сусідських спільнот, що виконують ті самі функції.

Існують у Європі й інші представницькі органи, що складаються з жителів окремих районів: асоціації мешканців або ради мікрорайонів, групи взаємодопомоги, житлові кооперативи. У Західній Європі працюють також інститути підтримки житлових рухів і місцевих спільнот, що надають консультативну, юридичну та іншу підтримку органам самоорганізації населення.

Європейські органи місцевого управління контролюються громадськими та експертними організаціями, зокрема за стандартами ISO:9000. Основними ознаками якісної місцевої влади є її прозорість і відкритий доступ до всіх документів, що регулюють життя громади. Існують також чіткі настанови щодо того, протягом якого часу пересічний громадянин має потрапити на прийом до міського чиновника або отримати відповідь на питання, направлене до місцевої адміністрації.

Основними цілями, які визначили для себе органи муніципального управління в Європі, є покращення якості обслуговування громадян, чітке визначення процедури

надання послуг членам громади, більш швидке реагування на їхні запити, прозоре управління та створення відкритої інформаційної системи керування містом.

Головні завдання для мера та його команди Київраді

1. Конкретизувати в Законі України «Про місцеве самоврядування» повноваження органів самоорганізації населення. Визначити джерела та порядок їх фінансування.
2. Створити інформаційно-консультаційні центри для надання громадянам допомоги у створенні ОСН.
3. Зобов'язати всі організації, що займаються плануванням, проектуванням і будівництвом та затверджують проекти, отримувати обов'язкову згоду на будь-які роботи від органів самоорганізації населення.
4. Надати квартальним, вуличним і будинковим комітетам повноваження контролю за благоустроєм їхніх районів і витрачанням коштів на ці заходи.
5. Публікувати всі документи, які ухвалює міська влада, а також проекти документів, на офіційному веб-сайті та в комунальних ЗМІ.
6. Запровадити практику щоквартальних звітів керівництва міста про результати роботи. Затвердити стандарти цих звітів та контролювати їх дотримання.
7. На основі стандартів муніципального управління ISO:9000 запровадити Всеукраїнський незалежний експертний рейтинг, який оцінюватиме ефективність діяльності міської влади.

Х. УХВАЛЕННЯ НОВОГО ЗАКОНУ ПРО СТОЛИЦЮ

Київ як столиця України має особливий статус, який визначено в Законі «Про столицю України, місто-герой Київ». Але цей документ давно застарів і не працює. Внаслідок політичних інтриг в Києві створено заплутану і суперечливу систему управління, змішано повноваження міського самоврядування і місцевих державних адміністрацій. Нинішня міська влада використовує Київ для задоволення власних потреб та інтересів, і аж ніяк не для блага киян.

Гострі політичні конфлікти навколо київської влади, що спричинили її дострокові вибори, засвідчили необхідність значного посилення контролю київської громади над міським самоврядуванням. Київ потребує нових, сучасних схем управління та нового підходу до вирішення міських проблем. Все це має бути закріплено в новому Законі про столицю.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

В Європі особливий статус столиці — це природне поняття, з приводу якого не виникає ніяких суперечок. Це майже як закон природи — столиця визначає ступінь популярності держави. Тому всі європейські столиці мають особливий

статус і розвиваються на особливих умовах, причому разом з довколишніми регіонами. У деяких державах столиця виділяється за статусом у самостійну адміністративну або федеральну одиницю. Наприклад, за конституцією Австрії Відень має статус не міста, а землі.

Система місцевого самоуправління в містах Європи будується відповідно до положень Європейської хартії місцевого самоврядування. Основним її принципом є те, що державне управління мають здійснювати органи влади, розташовані якнайближче до громадян. Вони обираються шляхом вільного, таємного, рівно-

го та загального голосування і можуть мати підзвітні виконавчі структури.

Як правило, в Європі виконавчі органи очолюють менеджери, яких громада наймає за контрактом. З окремих питань органи місцевого самоврядування мають звертатись до загальних зборів, референдумів та інших форм прямої участі громадян в місцевому самоуправлінні. Зокрема, до таких питань належить зміна меж території, на якій здійснюється самоврядування.

Держава має право та обов'язок контролювати діяльність місцевої влади з погляду дотримання законів і конституційних норм, а також з позиції доцільності тих чи інших дій.

Головні завдання для мера та його команди Київраді

1. Розділити повноваження міського голови Києва та голови міської державної адміністрації. Заборонити одній людині обіймати ці дві посади одночасно.
2. Створити Уряд Києва як виконавчий орган міської ради. Він має діяти окремо від міської державної адміністрації, за якою залишається функція державного контролю за здійсненням місцевого самоврядування.
3. Заснувати при Київській міській раді інститут уповноваженого з прав людини.
4. Закріпити в Законі про столицю нову систему виборів міського голови — у два тури, а також нову систему виборів міської ради — не за партійними списками, а від округу. Це посилить відповідальність міських депутатів перед своїми виборцями.
5. Передбачити в Законі можливість винесення вотуму недовіри меру Києва та міській раді з боку міської громади шляхом проведення референдуму, при цьому передбачивши, що міська влада не має права втручатися у процедуру його проведення.
6. Організувати широке обговорення проекту Закону про столицю мешканцями Києва. Врахувати всі пропозиції, висунуті громадою. Передбачити жорстку адміністративну та кримінальну відповідальність міських чиновників за невиконання положень Закону про столицю.

№ 1. Микола Катеринчук

Лідер Європейської партії України, народний депутат Верховної Ради IV–VI скликань. Кандидат юридичних наук. Автор Податкового кодексу та програми «Народний адвокат». Отримує другу вищу освіту з економіки. Сучасний управлінець європейського рівня.

Буде міським головою, за якого не соромно!

№ 6. Роман Ярошенко

Магістр банківської справи, за другою освітою — юрист. Як громадський діяч брав активну участь в акціях Київської регіональної організації політичної партії «Європейська платформа».

У Київradі буде займатися залученням в місто інвестицій

№ 2. Володимир Лановий

Видатний економіст світового рівня, ек-міністр економіки, ек-віце-прем'єр України. Доктор економічних наук. Президент Центру ринкових реформ. Автор програми розвитку столиці «Великий Київ».

У Київradі буде займатися втіленням економічних реформ для Києва.

№ 7. Інна Ковальська

Лікар-хірург, доктор медичних наук. З 2007 року — професор кафедри загальної хірургії Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця.

У Київradі буде займатися поліпшенням якості медичних послуг для населення

№ 3. Олексій Резніков

Заслужений юрист України, партнер юридичної фірми «Magisters». У 2004 році представляв інтересів кандидата у Президенти Віктора Ющенка у Верховному Суді. Брав участь у розробці Податкового кодексу України.

У Київradі буде займатися поверненням незаконно відведеної київської землі

№ 8. Олег Бойко

Юрист-правознавець, кандидат юридичних наук. Голова Центру суспільно-політичних досліджень. Фахівець із правових питань щодо діяльності органів місцевого самоврядування.

У Київradі буде займатися розвитком органів самоорганізації населення.

№ 4. Павло Тесленко

Фахівець з ЖКГ, знавець маркетингу та права, природжений стратег. Активний учасник Податкового клубу, брав участь у розробці Податкового кодексу. Член партії «Європейська платформа».

У Київradі буде опікуватися питаннями житлово-комунального господарства.

№ 9. Олексій Ісаєв

Випускник Європейського університету. Спеціаліст з інформаційних управляючих систем і технологій. Активіст регіональної організації політичної партії «Європейська платформа» в м. Києві. Автор концепції «Чиста вода для киян».

У Київradі буде займатися втіленням програми очистки води.

№ 5. Борис Гавриленко

Спеціаліст у сфері транспорту. Член регіональної організації політичної партії «Європейська платформа» в м. Києві.

У Київradі буде займатися вирішенням транспортних проблем.

№ 10. Анатолій Петровський

Віце-президент Академії енергетики України. Член Європейської партії України.

У Київradі буде займатися впровадженням новітніх технологій в інфраструктуру міста.